

ΩΡΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἐτησίαι.....	Φράγκα 12
Ἐνταῖς ἐπαρχίαις ἐτησίαι.....	15
Ἐν Τουρκίᾳ, Ῥωμανίᾳ καὶ Αἰγύπτῳ Ἀπρ. Τ. 1	
Ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ.....	Φράγκα 26

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Δι' ἑκάστον στίχον ἅπαξ.....	Λεπτά 40
δις.....	25
τρὶς καὶ τετράκις..	20
πεντάκις καὶ ἐφεξῆς	15

Ἐκδίδεται καθ' ἑκάστην

Γραφεῖον τῆς ἡρας ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 51.

Ἐκαστον φύλλον τῆς ἡρας τιμᾶται λεπτῶν ΠΕΝΤΕ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Πρακτορεῖον Havas).

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 21/2, ὥρα 2, 15 μ. μ. — Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρωσίας κ. Οὐδριλ ἀνήγγειλε εἰς Γόρνυ-Στουδεν ὅτι ὁ ἀνεχώρει εἰς Βάδεν-Βάδεν ὅπως ἴδῃ τὴν μητέρα αὐτοῦ ἀσθενοῦσαν καὶ ὅτι μετὰ βραχυχρόνιον ἀπουσίαν θὰ ἐπανήρχeto εἰς Βερολίνον. — Ἀπεβίωσαν δὲ στρατάρχης Wrangel.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 21/2, ὥρα 8 μ. μ. — Ὁ «Ἀγγελιαφόρος» τῶν Παριίων ἀγγέλλει ὅτι ὁ κ. Rouyer Quertier ἐκλήθη εἰς τὰ Ἡλύσια (παρὰ τῷ στρατάρχῃ).

ΒΙΕΝΝΑ 21/2, ὥρα 8, 30 μ. μ. — Διαδίδεται ὅτι στρατιὰ συγκροτηθεῖσα ἐκ 70,000 Ρώσων πρόκειται νὰ διαβῇ τὸν Αἰμόν καὶ νὰ βαδίσῃ ἀμέσως κατὰ τῆς Ἀδριανουπόλεως.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 22/3, ὥρα 12, 15 μ. μ. — Πιθανὸν εἶναι ὅτι ὁ κ. Rouyer Quertier ἔσται πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν. Αἱ ἐφημερίδες πιστεύουσιν ὅτι ὁ κ. Voqué θὰ διαδεχθῇ τὸν κ. Décazes καὶ ὁ διάσημος χημικὸς κ. Dumas θ' ἀναδειχθῇ ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς δημοσίου παιδείας.

ΣΙΣΤΟΒΙΟΝ 22/3, ὥρα 7, 35 π. μ. — Τὸ Ρουχτσούκιον ἐδομολόγηθη σφοδρῶς τῇ 20/1 καὶ 21/2 τρέχοντος. Οἱ Μαυροβουνιώται ἐτοιμάζονται νὰ προσβάλωσι τὸ Κλέβακ. Ἡ βομβοδόλησις τῆς Σπούζας ἤρξατο τῇ 21/2 νοεμβρίου.

(Πρακτορεῖον Reuter)

ΒΙΕΝΝΑ 22/3, ὥρ. 7 π. μ. — Οἱ ἀρχηγοὶ τῆς βοσνιακῆς ἐπαναστάσεως ἀπέριψαν τὰς τουρκικὰς προτάσεις.

ΣΙΣΤΟΒΙΟΝ 21/2, ὥρ. 8 μ. μ. — Τὰ περὶ τὴν Πλεύναν ἔργα τῶν Ρώσων σκαπανέων προήχθησαν εἰς τοιοῦτον σημεῖον ὥστε δὲν εἶναι πλέον δυνατόν νὰ ἐξέλθωσιν οἱ Τούρκοι τοῦ κύκλου τῶν ρωσικῶν κανονιστοτικῶν καὶ ὀχυρωμάτων.

ΓΙΟΥΡΓΕΒΟΝ 22/3, ὥρ. 9 π. μ. — Ἡ βομβοδόλησις τοῦ Ρουχτσούκιου ἐξηκολούθητε δι' ὅλης τῆς νυκτός.

(Πρακτορεῖον Stéphanopoli)

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 21/2. — Βεβαιοῦται ὅτι ἡ Ἰταλία ὑποστηριζομένη ἐκ τῆς Γερμανίας καὶ συναινούσης τῆς Ἀγγλίας θὰ ἐλάμβανε τὴν πρωτοβουλίαν μεσολαθήσεως ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. Ἐλπίζεται δὲ ὅτι καὶ ἡ Αὐστρία θὰ ὑποστηρίξῃ τὸ διάδημα τοῦτο τοῦ ἰταλικοῦ ἀνακτοβουλίου.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 21/2. — Οἱ σύμμαχοι στρατοὶ προάγουσι τὰ εἰς τὴν Πλεύναν προπτελαστικά αὐτῶν ἔργα. Ὁ Σεφκέτ τηρεῖ ἔτι τὴν ἐν Ὁρχανιὲ θέσιν αὐτοῦ, ἀλλ' ὁ στρατὸς του φαίνεται ἀποτεταρραμένος ὡς ἐκ τῶν τελευταίων αὐτοῦ ἡττῶν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 21/2. — Οὐδεμία τροποποίησις θὰ γίνῃ πρὸ τῆς 24/5 τρέχοντος.

ΚΕΤΤΙΓΝΗ 21/2. — Ὁ ἡγεμὼν Νικόλαος ἀπῆλθεν εἰς Ἀρζαλούκαν. Αἱ ἐχθροπραξίαι ἐπαναλαμβάνονται πιθανῶς ὁσονούπω.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ «Ἐφημερίς τῶν Συζητήσεων» τῶν Παριίων, καὶ περ ὑπὸ φιλοτουρκικὴν διατελοῦσα ἐπήρειαν, κατὰχωρίζει

ὁμῶς ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 15/27 ὁκτωβρίου σκέψεις ἀξίας ἀναγνώσεως περὶ τῆς ἐξελίξεως τοῦ κατὰ τὴν Ἀσίαν ρωσοτουρκικοῦ ἀγῶνος. Ἰδοὺ τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον.

«Ἡ πρώτη ἐντύπωσις τῆς ρωσικῆς νίκης τοῦ Ἀλαδζα-δὰγ ὑπῆρξεν ὑπερβολικὴ· ἀλλ' ἡ νίκη αὕτη κατ' ἀξίαν ἐκτιμημένη ἀποτελεῖ οὐχ ἥττον στρατιωτικὸν γεγονός ἀναμφιστοῦ σοβαρότητος καὶ δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἀποτελέσματα σπουδαιότατα. Ἐξακτίνης ἐπελθοῦσα ἐφέλκυσε πάλιν τὴν προσοχὴν εἰς ὅψιν τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος παρ' ἀξίαν καθ' ἡμᾶς τέως παραμεληθεῖσαν. Ὅτε ἡ Ρωσία παρεσκευάζετο εἰς πόλεμον, πολλοὶ οὐχὶ ἀνευ λόγου ἐφρόνουν, ὅτι θὰ συνεκέντρον τὴν κυριωτέραν ἐνέργειαν τῶν ὅπλων αὐτῆς ἐν Ἀσίᾳ καὶ θὰ ἤρκετο ἐν Εὐρώπῃ εἰς μεγάλην τινα ἐπίδειξιν, οἷα λόγου χάριν ἡ κατοχὴ τῆς Βουλγαρίας, ἐπιχειρήσεις ἄλλως πολλῶ δυσχερέστερα ἢ ὅσον οἱ Ρῶσοι καὶ ἴσως καὶ αὐτοὶ οἱ Τούρκοι ἐφραντάζοντο. Ἡ εἰκασία αὕτη, καίτοι ἡδύνατο νὰ στηριχθῇ εἰς διδόμενα λίαν εὐλογοφανῆ, δὲν ἐπραγματοποιήθη. Οἱ Ρῶσοι διένειμαν σχεδὸν τὰς δυνάμεις αὐτῶν μεταξὺ τῶν δύο ἡπείρων κατὰ λόγον τοῦ ἀποτελέσματος, ὅπερ ἤθελον νὰ φέρωσιν εἴτε ἔνθεν εἴτε ἐκεῖθεν. Οὐχ ἥττον χάρις εἰς τὴν νίκην τοῦ Ἀλαδζα-δὰγ, ὁ στρατὸς αὐτῶν τοῦ Κουκάσου εὐρίσκεται κατὰ τὴν σιγμὴν ταύτην ἐν συνόλῳ πλέον προωδευμένος ἢ ὁ τοῦ Δουνάβεως καὶ δύνανται ὡς ἐκ τούτου οἱ Ρῶσοι νὰ συλλάβωσιν ἐλπίδα τινα ὅτι θέλουσιν ἐπιφέρει ἀποφασιστικὸν τι ἐν Ἀρμενίᾳ. Ἐὰν τὸ Κάρς καὶ τὸ Ἐρζερούμ πέσωσιν εἰς χεῖρας αὐτῶν, πιθανὸν εἶναι ἡ πᾶλλον βέβαιον ὅτι δὲν θέλουσι παραιτήσῃ αὐτὰ ὅπως κατὰ τὸ 1829. Ἡ σκέψις αὕτη δὲν διαφεύγει τὴν Ἀγγλίαν, ἥτις δὲν ἀντιπαρέρχεται αὐτὴν ἀνευ φόβου περὶ τῶν ἰδίων αὐτῆς συμφερόντων. Τὸ δ' αἰσθημα τοῦτο δὲν εἶναι χθεσινόν. Πρὸ πολλῶν ἡδὴ μηνῶν ἐν ἀξιοσημείωτῳ ἀναφορᾷ ἀπὸ 20 Μαΐου 1877 ὁ κ. Καίσαρ ἀναλαμβάνων τότε τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείαν ἐδείκνυνεν εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ τοῦς κινδύνους, οὓς θὰ παρεσκευάζετο τῇ Ἀγγλίᾳ ἢ ὑπὸ τῶν Ρώσων κατὰκτῆσις τῆς τουρκικῆς Ἀρμενίας. Ἐναργῶς κατεδείκνυνεν ὅτι ἂν μὲν οἱ Ρῶσοι ἐπετάχοντο νὰ κυριεύσωσι τῆς Βουλγαρίας ἢ καὶ αὐτῆς τῆς Βωμυλίας, τὰ εὐρωπαϊκά συμφέροντα θὰ ἐξηλείοντο καὶ θὰ ἐξηναγκάζον τὴν Ρωσίαν νὰ περιορίσῃ ἐντὸς δικαίων ὁρίων τὰ ἀποτελέσματα τῆς νίκης, ἐνῶ ἀπεναντίας ἡ κατὰκτῆσις τῆς τουρκικῆς Ἀρμενίας θ' ἄφινε τὴν Εὐρώπην ἀδιάφορον, θὰ ἔθιγε δὲ μόνον τῆς Ἀγγλίας. Ἡ Ρωσία ἅπαξ εὐρίσκομένη ἐν κατοχῇ τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης θὰ ἐδέσπο-

ζεν ἀπολύτως ἀπάσης τῆς μικρᾶς Ἀσίας ὡς καὶ τῆς μεγάλῃς πεδιάδος τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγριδος, ἥτις, τοῦ καιροῦ προϊόντος, δὲν θὰ ἡδύνατο νὰ μὴ περιέλθῃ εἰς τὴν κυριότητα αὐτῆς, ἥτις κυριότης ἀναγκάσαν συνέπειαν θὰ εἶχε τὴν θάπτον ἢ βράδιον ρωσικὴν κατοχὴν τοῦ Περσικοῦ κόλπου εἴτε ἐν ἰδίῳ τῆς Ρωσίας ὀνόματι εἴτε διὰ τῆς Περσίας, περιελθούσης ἑσχαεῖ εἰς πειθήνιον ὑποτελείαν. Ἐν τῇ ἀναφορᾷ, περὶ ἧς πραγματευόμεθα, ὁ κ. Λαίγιαρδ ἐμνημόνευσεν ὡσαύτως τοῦ ἀποδιδόμενου τῇ Ρωσίᾳ σχεδίου ὅπως παραχωρήσῃ τὸ Βαγδάτιον, εἴποτε κατελάβανεν αὐτό, εἰς τὸ σάκην τῆς Περσίας, ὅστις ἀφ' ἑτέρου θὰ παρεχώρει τῇ Ρωσίᾳ τὰς ἐπαρχίας Γιλὰν καὶ Μαζανδερὰν καί μιν νωτιοδυτικῶς τῆς Κασπίας Θαλάσσης, ἧς θὰ ἐκτῇτο οὕτως ἡ Ρωσία ἄπασαν τὴν περιφέρειαν. Ἡ ἡθικὴ ἐντύπωσις ἣν ἡ τοιαύτη ἀΐξις τῆς Ρωσίας ἐν χώραις μουσουλμανικαῖς θὰ ἐπέφερεν ἐπὶ τοὺς ὁμοδόξους λαοὺς τῆς ἀγγλικῆς Ἰνδικῆς κδὲν δύναται, κατὰ τὸν κ. Λαίγιαρδ, νὰ ἐκτιμηθῇ ὑπεράνω τῆς ἀξίας αὐτῆς ὑπὸ πολιτευτοῦ ἀποδιδόντος τινα σημασίαν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς χώρας ἐκείνης ὡς μέρους ἀναφαιρέτου τῆς βρεττανικῆς αὐτοκρατορίας».

«Πληρέστατα συμμεριζόμεθα τὴν γνώμην τοῦ ἀγγλοῦ διπλωμάτου. Προβαίνομεν μάλιστα καὶ μακρότερον ἢ ἐκεῖνος περὶ τὰ φερόμενα εἰς τὰς ἐνδεχομένας νέας κατακτήσεις τῆς Ρωσίας ἐν μικρᾷ Ἀσίᾳ. Ὁ κ. Λαίγιαρδ, ὡς εἶδομεν περιωρίσθη εἰς συζήτησιν τοῦ θέματος ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῶν ἰδιαιτέρων συμφερόντων τῆς Ἀγγλίας. Τὸ καθ' ἡμᾶς θὰ ὑπῆρχεν ὡσαύτως κίνδυνος τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων ἐν τῇ κατὰ σταθμοὺς προόδῳ τῆς Ρωσίας ἐπὶ τῆς μεσημβρινῆς ἀκτῆς τοῦ Εὐξείνου. Ὁ πόλεμος τοῦ 1828 καὶ 1829 ἔδωκεν αὐτῇ τὴν κερκασιανὴν ἀκτὴν ἄπασαν καὶ τοὺς δύο λιμένας Ἀνάππα καὶ Πόττι. Σήμερον ἂν ἀποδεχθῇ ἀτελῶς νικητρία θ' ἀπαιτήσῃ τὴν παραχώρησιν τοῦ Βατούμ, βραδύτερον δὲ—διότι ὁ ἐνεστὼς πόλεμος θέλει μοιραίως ἐπαναληφθῇ—θὰ θελήσῃ νὰ ἐπιβάλῃ χεῖρα ἐπὶ τῆς Τραπεζοῦντος. Τότε οἱ στρατοὶ αὐτῆς θὰ δυνηθῶσι νὰ ὀδεύσωσιν ἀκωλύτως διὰ τῆς ὁδοῦ ἣν ἡκολούθησαν ἄλλοτε Μουράτ ὁ Α' ὁ νικητὴς τοῦ Κοσσυβοπέδιου, Βαγιαζήτ ὁ Α' ὁ νικητὴς τῆς Νικοπόλεως καὶ τέλος Μωάμεθ ὁ Β' ὅστις διὰ τῆς Ἀσιανῆς ἀκτῆς ἐπεχείρησε τὴν πολιορκίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Τότε, ὅπως ἡ βαλτικὴ κατέστη σουηδικὴ λίμνη μετὰ τὰς νίκας τοῦ Γουτταύου Ἀδόλφου καὶ τῶν περιφανῶν αὐτοῦ στρατηγῶν, τοῦ Βάνερ, τοῦ Τορστένσων καὶ τοῦ Βράγγελ, ὁ Εὐξείνους ἐπίσης θὰ καταστῇ καὶ θὰ διαμείνῃ μουσχοβιτικὴ λίμνη. Ἡ Εὐρώπη δὲν ὀφείλει νὰ ἐπιθυμῇ τὴν πρόοδον ταύτην τῆς Ρωσίας καὶ τὴν πλαγίαν αὐτῆς ὀδεύειν ἐπὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν πλείονον παρ' ὅσον ἡ Ἀγγλία ἐπιθυμῇ νὰ ἴδῃ αὐτὴν προχωροῦσαν πρὸς τὰς Ἰνδίας. Μὴ ἀπατώμεθα. Ἡ Ρωσία βεβαίως θὰ συναινέσῃ εἰς συνθηκολογίαν, ἂν τῇ παραχωρηθῇ τὸ Βατούμ ἢ τι πλέον ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, ὅπερ ἰδίως τὴν ἐνδιέφερε, καὶ θέλει ἐγκαταλείπει εἰς τὴν τύχην αὐτῶν τοὺς Βουλγάρους καὶ ἄλλους χριστιανούς τῆς Ἀνατολῆς περὶ ὧν ἴσως κατ' οὐσίαν ἡ διπλωματία αὐτῆς ὀλίγον μερμυγᾷ καὶ οὔτινες τούτου ἔνεκα δὲν εἶναι δυστυχέστεροι.»

— Ἀύριον περὶ τὴν 1 μ. μ. ὥραν τελεσθήσονται ἐν τῷ ἱερῷ ναφ τοῦ Σωτῆρος οἱ γάμοι τῆς δεσποινίδος Μαρίας Ρίζου ἐγγονῆς τῆς ἀξιοσεβάστου κυρίας Εὐφροσύνης Σούτσου μετὰ τοῦ κ. Μιχαήλ Π. Παπαρηγοπούλου ὑπαλλήλου παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείῳ.

— Ἡ θεολογικὴ σχολὴ τοῦ ἐθνικοῦ πανεπιστημίου ἀπεφάσισεν ἵνα οἱ φοιτηταὶ τῆς σχολῆς ταύτης ἀσκῶνται

εἰς ὁμιλίαν, ἀνέθηκε δὲ εἰς τὸν καθηγητὴν κ. Καλογερᾶν τὴν ἐξάσκησιν τῶν φοιτητῶν εἰς σύνθεσιν ἐκκλησιαστικῶν λόγων· εἰς τοῦτο εἰσὶν ὑπόχρεοι οἱ τριτοετεῖς καὶ τεταρτοετεῖς φοιτηταί, τῶν μὴ παρουσιαζόντων τοιαύτην ἀποδείξιν μὴ γινομένων δεκτῶν εἰς ἐξετάσεις.

— Ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων διὰ δηλοποιήσεως αὐτοῦ πρὸς τοὺς συνδημώτας τοῦ κοινοποιεῖ ὅτι ἀπὸ τῆς χθὲς καὶ ἐπὶ δέκα συνεχεῖς ἡμέρας ἔσεται ἐκτεθειμένος ἐν τῷ δημαρχικῷ καταστήματι ὁ συνταχθεὶς φορολογικὸς κατάλογος τῶν βοσκησίμων γαϊῶν.

— Χθὲς τὴν 2 καὶ 1)2 ὥραν ἀφίκετο ἐκ Θηβῶν ἡμιλαρχία τοῦ ἱππικοῦ ὑπὸ τὸν ἱλαρχον κ. Α. Μελέαχρον πρὸς ἀλλαγὴν τῆς ἱπποσκευῆς καὶ τοῦ ὀπλισμοῦ, εὐθὺς δὲ μετὰ τοῦτο ἀναχωρεῖ αὖθις ἐπανερχομένη εἰς Θήβας, ὁπόθεν ἀφιχθήσεται πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἑτέρα ἡμιλαρχία.

— Κατ' ἐπισήμους πληροφορίας τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, ὁ ἐκ τῶν διαφόρων λιμένων τοῦ κράτους ἐξαχθεὶς μέχρι τῆς 20 ἰσταμένου σταφιδόκαρπος ἀνέρχεται εἰς λίτρας ἐνετικὰς 145,794.125 ὑπέρτερος τοῦ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐξαχθέντος κατὰ 533,882 λίτρας, καὶ τοῦ κατὰ τὸ προπαρελθὸν κατὰ λίτρας 27,012,393.

— Ἦρξατο ἡ σύνταξις τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων τοῦ δήμου Ἀθηναίων κατὰ τὸν νέον περὶ ἐκλογῆς νόμον.

— Τὴν 10 πρωϊνὴν ὥραν τῆς χθὲς ἐγένετο ἡ κηδεὶα τῆς ἀξιοσεβάστου Ἰουλίας Δάρας, ἄπασα δ' ἡ ἀνωτέρα τῶν Ἀθηναίων κοινωνία, ἥτις λίαν ἐξετίμα τὴν μακαρίτιδα ἐπὶ ταῖς ἐξόχοις αὐτῆς ἀρεταῖς, ἡκολούθησε τὴν κηδεῖαν τῆς νεκροπομπῆς προηγούμενῳ κατηφεῖς καὶ πενθηροροῦσαι αἱ μαθητρίαι τοῦ ἐθνικοῦ ὀρφανοτροφείου τῶν κορασίων, αἵτινες ἐν τῇ μακαρίτιδι, ἥτις ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου καταστήματος ἦν μέλος τῆς διοικήσεως ἐπιτροπῆς, ἀπώλεσαν ἀληθῆ προστατίδα, διὰ μητρικῶν φροντίδων ἀείποτε ἐργαζομένην ὑπὲρ τῶν ἀτυχῶν τούτων ὀρφανῶν, αἵτινες παραταχθεῖσαι περὶ τὸν νεκρὸν αὐτῆς ἐν τῷ ναφ τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἔχυναν πικρὰ δάκρυα ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς προστατίδος τῶν.

— Κατὰ τὸν «Ποσειδῶνα» Πειραιῶς, διετάχθη τὸ θεωρητικὸν Ὁ λ γ α νὰ ἐτοιμασθῇ πρὸς ἀπόπλουν μέχρι Πάφου θέλει δὲ ἐκτελέσει πυρὰ καθ' ὁδὸν εἰς Πετροκάραρον.

— Ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος τὴν ἐθνικὴν βιβλιοθήκην κ. Μ. Δέφνερ ἠδξήθη κατὰ μίαν ὥραν χάριν τῶν φοιτητῶν ὁ χρόνος, καθ' ὃν αὕτη εἶναι προσιτὴ τοῖς φοιτηταῖς.

— Σήμερον τὴν 2 καὶ 1)2 μ. μ. ὥραν συνεδριάσει ὁ σύλλογος τῆς Ἀδελφότητος ἐν τῇ Α' δημοτικῇ τῶν ἀρρένων σχολῇ.

— Τὸ ἐκ Σύρου ἐλληνικὸν ἀντιόπλιον παραλαβὸν ἐκεῖθεν τοὺς ταχυδρομικοὺς φακέλους τῆς Ἑσπερίδος καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὴν 8 καὶ 1)2 ὥραν ἀφίκετο εἰς Πειραιᾶ μόλις τὴν 9 καὶ 1)2 μ. μ.

— Καθυστερεῖ μέχρι τοῦ μεσανυκτίου τῆς χθὲς τὸ ἐκ Βόλου καὶ Θεσσαλονίκης γαλλικὸν ἀντιόπλιον.

— Σήμερον τὴν 7 ἑσπερινὴν ὥραν τελοῦνται οἱ ἀρραβῶνες τῆς δεσποινίδος Ἀριάννης Παναγιωτάρᾳ μετὰ τοῦ κ. Γεωργίου Κούμαρη ἱατροῦ.

— Ἐν Πεταλιδίῳ τῆς Μεσσηνίας βασιλικὸν ἀντιόπλιον συνέλαβε ὁ μικρὰ πλοίαρχα μεταφέροντας ἐναντίον τοῦ νόμου, ἄλλας ξενικόν.

— Οἱ ἐκ Μεσσηνίας φοιτηταὶ ἀπέστειλαν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης 1000 δραχμὰς, προὐκ πέντε θεατρικῶν παραστάσεων δοθεισῶν ἐν Μεσσηνίᾳ ὑπ' αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης.

— Κατὰ τὸν «Δῆμον» τῆς Μεσσηνίας, μεγίστη ἀχρηματία καταμαστίζει τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην, σπουδαίως

ἐφέτος ζημιωθεῖσαν ἐκ τῆς θεομηνίας κατὰ τὴν συγκομιδὴν τοῦ σταφιδοκάρπου· ἡ δ' ὑπερτίμησις τῶν δημητριακῶν καρπῶν, προβαίνουσα ὁσημέραι καὶ ἡ ἀνεπαρκὴς ποσότης αὐτῶν ἐπαπειλοῦσι σιτοδείαν.

— Ἀναγινώσκωμεν ἐν τῇ αὐτῇ ἐφημερίδι· «Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Πυλίας, καὶ ἰδίως ἐν τοῖς δήμοις Κορώνης καὶ Βουφράσου, ἡ ζωοκλοπὴ, ἣτις μαστίζει φοβερῶς τὸν τόπον, περιεκύκλωσε διὰ τῶν δικτύων τῆς ἐπὶ τοσοῦτον τὸν τόπον αὐτόν, ὥστε ἅπαντες οἱ ἔχοντες ζῶα, ἵππους, βόας κλπ. ἀναγκάζονται νυκτὸς καὶ ἡμέρας μὲ τὸ ὄπλον εἰς χεῖρας νὰ προφυλλάττωσι τὰ ζῶά των ἀπὸ τὴν ἄρπαγὴν τῶν ζωοκλοπῶν.

«— Ἡ συλλογὴ τοῦ ἐλαιοκαρποῦ εὐρίσκεται εἰς τὸ πέραν αὐτῆς λίαν προῶως, αἰτία δὲ ταύτης εἶναι ἡ σπάνις, ἵνα μὴ εἰπωμεν ἡ ἐντελής ἔλλειψις τούτου· ἐκτὸς ὅμως τῆς ἔλλειψεως τοῦ προϊόντος τούτου παρετηρήθη ὅτι αἱ τῆς τρεχούσης ἐσοδείας ἐλαῖαι δὲν ἐμπεριέχουσιν ὅσον ἄλλοτε ἔλαιον ἕνεκα τῶν βροχῶν αἰτίνες ἀπὸ τοῦ θέρους ἐξακολουθοῦσι πίπτουσαι· λέγουσιν ὅτι δέκα ὀκτὼς ἐλαίων θλιβόμεναι παράγουσι μίαν ὀκτὼν ἐλαίου.

— Ὁ «Ποσειδῶν» τοῦ Πειραιῶς ἐδημοσίευσεν χθὲς τὸ ἐπόμενον ἐμπορικὸν δελτίον.

«Τὰ ἀποικιακὰ εἰς τὴν αὐτὴν σχεδὸν θέσιν. Τὰ πετρέλαια ὑποστηρίζονται πρὸς 80—82 λεπτά ἢ ὀκτὼ ἐλεύθερα, δὲν ἐλπίζεται δὲ ἐξασθένησις τοῦ εἵδους, διότι, εἰ καὶ ὑπάρχει παρακαταθήκη ἱκανῶν χιλιᾶδων, δὲν θὰ ἔλθῃ πλέον τὸν χειμῶνα ἄλλο φορτίον. Αἱ ζαχάρεις ἐπωλήθησαν εἰς διαμετακόμισιν πρὸς 1,30, εἰς ἀνάλωσιν δὲ πωλοῦνται μετρητοῖς πρὸς 1,56 οἱ σάκκοι Τεργέστης καὶ 1,58 τὰ βαρέλια Μασσαλίας. Οἱ καφέδες κατὰ ποιότητα ἀπὸ 3,80—4,05. Τὰ ὀρύζια Γενούης περὶ τὰ 69 λεπτά, τὰ δὲ ἀγγλικά περὶ τὰ 61. Ἐλαίων ἐξαγωγή δὲν γίνεται οὐδὲ πρᾶξις, αἱ δὲ τιμαὶ ὑποστηρίζονται· συνεπῶς καὶ ὁ σάπων Κερκύρας πωλεῖται πρὸς 44 δρ. ὁ στατήρ καὶ ὁ κατώτερος πρὸς 37 δρ. ὁ ἐγχώριος δὲν συμφέρεται πλέον νὰ παράγῃται οὐδὲ ὁ τῆς Ζακύνθου, ὅστις εἶναι πολὺ ἀκριβός. Τὰ ρούμια πρὸς 4,60 τὸ γαλόνιον. Χαβιάρια κόκκινα ἐκομίσθησαν καὶ προσφέρονται εἰς διαμετακόμισιν πρὸς 2 δραχμάς, ἀλλὰ δὲν ἀγοράζουσι διότι ἐν Ταϊγανίῳ ὑπάρχουσι πολλὰ καὶ εὐθηνῇ, ἂν δὲ δυνήθωσι νὰ καταβιβάσωσι, θὰ ὑποτιμηθῶσι. Πατάται Μασσαλίας πωλοῦνται πρὸς 10,50 δρ. ὁ στατήρ. Φασόλια Γιουμουρτζίνας (Ὀύγγρικὰ διὰ Τεργέστης προερχόμενα) ὀλίγα ἦλθον καὶ ἀνατιμῶνται πρὸς 53—55 λεπτά ἐλεύθερα. Τὰ σιτηρὰ ὑποστηρίζονται καὶ τείνουσιν ἔτι εἰς ὕψισιν. Ἐν τῷ λιμένι παρακαταθήκη μικρά, πωλήσεις δ' ἐγένοντο ὀλίγαι σήμερον, χθὲς καὶ προχθὲς Λαμίας μὲν 2000 κοιλῶν πρὸς 44 καὶ Λίμνης ἐκλεκτοῦ) 14 χιλιᾶδων ὀκτὼ πρὸς 46, Αἴνου δὲ 3000 κοιλῶν πρὸς 47, ἀλλ' εἰς διορίαν 3 μηνῶν. Σήμερον ζητοῦσι διὰ καλὸν λίμνης πρὸς 47 λεπτά».

— Οἱ κάτοικοι τοῦ νομοῦ Ἡπειροθεσσαλίας θέλουσι χορηγήσει εἰς τὸν τουρκικὸν στρατὸν 60,000 χειμερινῶν ἐνδυμάτων.

— Κατὰ τὸν «Νεολόγον» τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὁ ἀντιπρόσωπος Ἡρακλείου Κρήτης κ. Χ. Ἀργυράκης, ὅστις συλληφθεὶς πρὸ τινος ἐν Κρήτῃ καὶ ἀπαχθεὶς εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀπελύθη, ἐκρατήθη ἐκ νέου καὶ, ὡς λέγεται, πρόκειται νὰ ἐξορισθῇ εἰς Δικαρχεῖον.

— Τὴν παρελθούσαν δευτέραν ἀνεχώρησεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Ἐρζεγοβίην διὰ Θεσσαλονίκης ὁ Μεχμέτ Ἀλῆ πασᾶς.

— Ἴδου τίνι τρόπῳ ἡ «Βακχὴ» ἀφηγεῖται τὴν ἐν Τελίᾳ ἦτταν τοῦ Χακκῆ πασᾶ.

«Τὰ ὑπὸ τὸν Χακκῆ πασᾶν στρατεύματα συνέκριντο ἐκ τριῶν ταγμάτων, κατὰ τινὰς δὲ, μετ' αὐτῶν ὑπῆρχον καὶ τινὰ ἀποσπάσματα ἐπικουρικοῦ στρατοῦ, καὶ ἦσαν τεταγμένα εἰς φύλαξιν τοῦ Τελίᾳ. Τὴν Κυριακὴν μόλις ἐπιτεθέντων τῶν Ρώσων, ὁ Χακκῆ πασᾶς μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὸν στρατοῦ ἀμέσως κατέθεκε τὰ ὅπλα καὶ παρεδόθη».

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

τοῦ ἐξαχθέντος σταφιδοκάρπου μέχρι τῆς 20ῆς Ὀκτωβρίου 1877 κατὰ σύγκρισιν πρὸς τὸν ἐξαχθέντα κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ προπαρελθὸν ἔτος.

Διμέρες εξαγωγῆς. Λίτραι	Λίτραι	Λίτραι	
1 8 7 7	1 8 7 6	1 8 7 5	
Πατρῶν	62,883,931	62,006,510	49,075,770
Κατακώλου	26,346,462	27,853,452	21,212,746
Αἰγίου	14,647,410	15,716,578	13,919,614
Καλαμών	1,127,198	2,795,919	2,815,422
Νησίου	637,674	1,211,733	1,259,672
Κορώνης	129,138	26,792	38,183
Κυλλήνης	445,422	232,193	95,081
Μαράθου		270,206	
Ζακύνθου	17,726,764	16,109,837	12,924,798
Ἀργοστολίου	10,183,791	11,448,740	10,720,534
Ληξουρίου	9,145,003	6,244,881	5,939,482
Σάμης	936,188	619,139	608,621
Φισκαρδου		4,417	
Ἰθάκης			62,306
Ναυπλίου	1,583,144	718,839	4,903
Κυπαρισσίας			102,600
	145,792,125	145,259,236	118,779,732

Ἐκ τῆς χθὲς τὸ ἐσπέρας ἐν τῷ φιλολογικῷ συλλόγῳ «Παρνασσῶ» ἐν μέρει ἀναγνωθεῖσης καὶ δημοσιευμένης εἰς φυλλάδιον, πωληθησόμενον σήμερον ἐν ταῖς ὁδοῖς, διατριβῆς τοῦ κ. Ε. Α. Ροῦδου «περὶ συγχρόνου ἐν Ἑλλάδι κριτικῆς» ἀποσπῶμεν τὸ ἐξῆς τεμάχιον καὶ τὸν ἐπίλογον.

«Τί δὲ σημαίνει τὸ πολύκροτον ρητὸν τοῦ Ὀρατίου «poeta nascitur non fit», ὁ ποιητὴς γεννᾶται; Πρὸς ἐξέτασιν εὐτυχῶς τούτου οὔτε παραπομπαὶ ἀπαιτοῦνται οὔτε λόγων πληθὺς, ἀλλ' ἀπλοῦς μόνον κόκκος κοινοτάτου νοός. Ἡ καθ' ἡμέραν πείρα διδάσκει ἡμᾶς ὅτι ἕκαστος ἄνθρωπος λαμβάνει γεννώμενος παρὰ Θεοῦ δόσιν τινα ἐπιτηδεύσεως πρὸς οἰκονομίαν εἴτε σωματικὴν εἴτε πνευματικὴν ἀσκησιν, δι' ἧς δύναται νὰ φθάσῃ οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ ὑπερβῇ ὀριζόμενον τι καὶ διάφορον δι' ἕκαστον ἄτομον τελειότητος σημείον. Ἐκ δέκα μαθητῶν κλειδοκρυβόλου μελετῶντων ἱσας ὥρας διὰ τῆς αὐτῆς μεθόδου ἕκαστος φθάνει καὶ σπαματᾷ εἰς ἄνισον τὸ ὕψος τελειότητος βαθμίδα, καθ' ἣν ἐλάβετο παρὰ τῆς φύσεως λεπτότητος ἀκοῆς καὶ εὐκαμψίας δακτύλων. Οὕτω καὶ ἐν τῇ μαθηματικῇ, ἄλλοι μὲν ἀναβαίνουσιν εἰς τὰ ὕψη τοῦ ἀλογητικοῦ ὑπολογισμοῦ, ἐνῷ ἕτεροι ἐπίσης φιλόπονοι οὐδὲ μέχρι τῶν πρωτοβαθμίων ἐξισώσεων δύνανται ν' ἀναρριχηθῶσι. Τοῦτο κάλλιστα ἐξηγήσεν ὁ σύγχρονος τεχνικρὶτης Ἡρρίκος Τάινε ὅστις ἐρωτώμενος παρὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πῶς δύναται ν' ἀναδειχθῇ καλλιτέχνης ἀρχαῖοι, ἀπακρίνεται στερεοτύπως. «Δύο ἔχω πρὸς τοῦτο παραγγέλματα. Τὸ πρῶτον νὰ ἀποβλέπει τὰς μητέρας ὑμῶν, τὰς ὁποίας συμβουλεύω νὰ γεννῶσιν ὑμᾶς μεγαλοφυεῖς, τὸ δεύτερον ἀποτείνεται νὰ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς, εἰς οὓς συνιστῶ νὰ ἐργάζεσθε νυχθη-

μερόν». Τοῦ γενικοῦ τούτου κανόνος οὐδ' ἡ ποίησις νομίζομεν ἐξαιρεῖται, ἀποδίδουσα πάντοτε καρπὸν ἀνάλογον τῆς ἀγαθότητος τοῦ σπόρου καὶ ἥς ἔτυχε καλλιέργειας. Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἀρα μετὰ τὴν ποιήσεως καὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν καὶ διαφορὰ τις δικαιολογοῦσα τὸ ρητὸν τοῦ Ὁρατίου «ὁ ποιητὴς γεννᾶται;» Ὑπάρχει βεβαίως καὶ μεγίστη, ἡ ἐξ ἧς, ὅτι εἰς μὲν τὰς ἄλλας τέχνας ὀλίγοι γεννῶνται ἀνίκανοι νὰ ὑπερβῶσι τὸν κατώτατον ἐκείνων ὅρον μετριότητος, τὸν ἀπαιτούμενον ἵνα καταστῶσι χρήσιμοι εἰς τοὺς ἀνθρώπους, εἰς δὲ τὴν ποίησιν ὀλίγοι γεννῶνται ἱκανοὶ νὰ φθάσωσι τὸν ἐλάχιστον ὅρον τελειότητος, τὸν ἀναγκαῖον ἵνα γίνωσιν ἀπλῶς ὑποφερτοί. Πᾶσαι αἱ τέχναι ἕνα προτίθενται σκοπὸν, τὴν ἀποτύπωσιν τοῦ ἰδανικοῦ. Ἀλλ' ἐνῶ αἱ ἄλλαι ἔχουσιν ἀνάγκην πρὸς πραγματοποίησιν αὐτοῦ ὀλικῶν μέσων, μακρῶν, πινάκων ἢ ἥλων καὶ ἐκ τούτου συνδέονται πρὸς τὴν ὕλην ἀναποσπᾶστος, μόνος ὁ ποιητὴς, ὁ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν δίκαιον ἀποτείνόμενος διὰ συμβολικῶν σημείων, εἶναι ἐλεύθερος ἀπὸ παντὸς τοιοῦτου δεσμοῦ, καὶ οὕτω, κατὰ τὸν Πλάτωνα, πτερωτός. Ἀφ' ἑτέρου ὁμῶς μειονεκτεῖ κατὰ τοῦτο, ὅτι εἰς τὰς ὀλιγωτέρας τέχνας, μὴ ὄντων ἀκριβῶς διαγεγραμμένων τῶν ὁρίων, ἅτινα χωρίζουσι τὸν ἐργάτην ἀπὸ τοῦ τεχνίτου, ἡ μετριότης εἶναι ἐν αὐταῖς ὡς οὐδὲν ἀνεκτὴ. Οὕτω παντὸς μουσικοῦ εἶναι χρήσιμος ἡ τέχνη, ἀπὸ τοῦ τονίζοντος τὸ «Stabat Mater» μέχρι τοῦ πτεροῦντος τοὺς πόδας τῶν χορευτῶν εἰς τροχιλοὺς καὶ ἀντιχόρους. Οὕτω καὶ παντὸς γλύπτου ἢ ζωγράφου, εἴτε Ἀφροδίτας τῶν Μεδίκων καὶ καθημένας Παναγίας καταβιβάζει ἐξ οὐρανῶν, εἴτε ἀντιγράφει ἐπὶ λίθου ἢ πανίου τὴν ὄψιν τοῦ τυχόντος ὁμογενοῦς. Ἐνῶ ὁ ποιητὴς, ὁ μὴ εὐμνησας μεγαλοφυΐας Ρωσσίνου ἢ Πραξιτέλους, πρὸς οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἐν τῷ κόσμῳ χρήσιμος εἰμὴ μόνον νὰ βραβεύεται ὑπὸ τοῦ κ. Ἀφεντούλη. Ἀλλ' ἀφίοντες τὴν καλλιτεχνίαν καὶ εἰς χυδαίωτα καταβαίνοντες, ἵνα καταστήσωμεν τὴν ἰδέαν ἡμῶν ψηλαφητὴν, παρατηροῦμεν ὅτι ἂν τὸ μὲν τυχὸν στιχοῦργημα ἡδύνατο νὰ προξενήσῃ ἡδονήν, παρὰ δὲ φαγνιτοῦ ἀπρητεῖτο πρὸς παραγωγὴν τοιαύτης ἡ ἰδανικῆς τελειότητος τῶν πλακούντων τοῦ Βαβέλου καὶ Σοβαρίνου, ἀνδρῶν εἰς τὸ εἶδος τῶν ἐπίσης σπανίων ὅσον οἱ Πίνδαροι καὶ Σοφοκλεῖς, τότε ἀντὶ τοῦ ποιητοῦ ἔπρεπε νὰ εἰπώμεν «ὁ μάγειρος γεννᾶται.» Ἐν ἄλλοις λόγοις τὸ ρητὸν τοῦ Ὁρατίου οὐδὲν ἄλλο σημαίνει εἰμὴ μόνον ὅτι ἡ εἰς τὰ ἄλλα ἐπιτηδεύματα ὑποφερτὴ μετριότης εἶναι ἀνυπόφορος ἐν τῇ ποιήσει.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Τελευτώντες δὲ, τοῦτο μόνον προσθέτομεν, ὅτι ἂν ὄντως ἔχουσι ποιητικὴν τινα ἀξίαν οἱ σήμερον κατακλύζοντες ἡμᾶς στίχοι, δίκαιαι εἶναι τότε αἱ ἐν τοῖς προλόγοις τῶν ἡμετέρων ποιητῶν ἀραὶ κατὰ τῆς πεζότητος καὶ ἀναληψίας τοῦ ἐλληνικοῦ κοινοῦ, καταδικάζοντος καλὰ ἔργα νὰ καταβῶσιν ἀγνωστα καὶ ἀκλαυστα τὴν ἐπιούσαν τῆς βραβεύσεως εἰς τὸν τάφον. Ἀν δὲ πάλιν ὑποτεθῇ ἡ περιφρόνησις δικαία καὶ ἐν τούτοις θεωρηθῶσι τὰ τοιαῦτα στιχοῦργήματα οὐχὶ ὡς ἐξαμβλώματα παροδικῆς περιόδου στερήσεως, ἀλλ' ὡς γνήσια καὶ ὥριμα τέκνα τοῦ σήμερον ἐλληνισμοῦ, τότε πρέπει ἐξ ἄπαντος ν' ἀπελπισθῶμεν καὶ νὰ ἐλσεινολογήσωμεν τὸν πατέρα τοιούτων γονέων. Ἀλλ' ἐγὼ, κύριοι, οὔτε ν' ἀπελπισθῶ θέλω οὔτε ὕμνος ν' ἀπελπίσω. Ὁ μέγιστος τῶν φιλελλήνων Σατωβριάνδος ἐπισκεφθεὶς τὴν χώραν ἡμῶν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος, ἀφοῦ λεπτομερῶς περιέγραψε τὴν ἀθλιότητα, τὴν ἀμάθειαν καὶ τοὺς δουλικούς μῶλωπας τῶν τότε Ἑλλήνων, ἀντὶ ν' ἀπελπισθῇ, ἐπιλεγεί. «Φρονῶ ἐν τούτοις ὅτι

»πολὺ ἀκόμη ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι λανθάνουσα μεγαλοφυΐα, καὶ ἐκ τῶν σπλάγγχνων αὐτῆς θέλουσι γεννηθῇ καὶ πάλιν οἱ διδάσκαλοι τῆς φύσεως καὶ ὅλα.» Τοιαύτην τρέφοντες καὶ ἡμεῖς περὶ ποιήσεως παρήγορον ἐλπίδα, φρονούντες ὅτι χώρα ἥτις ἐγέννησε Πινδάρους καὶ Σοφοκλεῖς καὶ εἶχε χθὲς ἀκόμη δημοτικὰ ἄσματα καὶ Σολωμόν, διακαιοῦται νὰ περιμένῃ τοὺς ἐφαμίλλους τῇ ποιήσει, εἰς τούτους ἐπιφυλάττουσα παρθένον τὴν δάφνην καὶ ἀμείων τὸ ἱερὸν ὄνομα ποιητῆς.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Γνωστοποιεῖται ὅτι αἱ ἀνώνυμοι ἀσφαλιστικαὶ ἐταιρίαι Melusine, Prévoyance, Comptoir Maritime, Sécurité, ἐκάστη τῶν ὁποίων ἔχει ἰδίαν ἑδρὰν εἰς Παρισίους, ἐσύστησαν πρὸ καιροῦ πρακτορεῖς τῶν ἐν Πειραιεὶ καὶ Σύρῳ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου.

Καὶ τὸ μὲν πρακτορεῖον Πειραιῶς κείμενον κατὰ τὰς ὁδοὺς Τσαμαδοῦ καὶ Δημοσθένους διευθύνεται αὐτοπροσώπως παρ' ἐμοῦ.

Ἡ δὲ διεύθυνσις τοῦ πρακτορείου Σύρου ἀνετέθη εἰς τὸν κ. Εὐστάθιον Η. Κεχαγιᾶν, ἐνεργοῦντα δι' ἐπιτροπικῆς μου.

Τὰ εἰρημένα πρακτορεῖα δέχονται παντὸς εἶδους θαλασσίων κινδύνων ἐπὶ σωμάτων πλοίων, ναυτοδανείων, ἐμπορευμάτων καὶ χρηματοδεμάτων, ἀσφαλίζουσι δὲ καὶ τοὺς κινδύνους τῆς διὰ ζήρῃς μεταφορᾶς τῶν ἐμπορευμάτων.

Κεφάλαιον τῶν ἐταιριῶν

Ἀρχικὸν κεφάλαιον φρ. 8,500,000

ἀποθεματικὸν τῆς ἀ. Ἰανουαρίου 1877 » 1,642,038

τὰ κρατηθέντα τὴν ἀ. Ἰανουαρίου 1877

διὰ τοὺς ἐκκρεμείς κινδύνους » 1,608,531

Ὀλικὸν κεφάλαιον καὶ τῶν 4 ἐταιριῶν » 11,750,549

Αἱ ἀναφερόμεναι ἐταιρίαι εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυναι δι' ὁλόκληρον τὸ ποσὸν ἐκάστης ἀσφαλείας τῶν πρακτορείων, αἱ δὲ ἀποζημιώσεις τῶν ναυαγίων καὶ τῶν ἐταιριῶν ἐνεργοῦνται τοῖς μετρητοῖς εἰς Πειραιᾶ καὶ Σύρον κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἀσφαλιστηρίων συμβολαίων. Πᾶσα διαφωνία μετὰ τῶν ἀσφαλιζομένων καὶ τῶν ἐταιριῶν διὰζέται παρὰ τῶν ἐγγχωρίων δικαστηρίων, πίστωσις δὲ διαρκὴς ἐκ φράγκων 200 χιλιάδων ὑπάρχει παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰς παρὰ τῶν πρακτορείων Πειραιῶς καὶ Σύρου ὀφειλομένας ἀποζημιώσεις. Χορηγεῖται πᾶσα δυνατὴ συγκατάθεσις εἰς τοὺς ἀσφαλιζομένους εἰς τοὺς ὅρους τῶν ἀπαλλαγῶν καὶ τῶν ἀσφαλιστρῶν.

Ὁ πρᾶκτωρ

ΠΕΤΡΟΣ Α. ΚΑΡΔΑΜΙΤΣΗΣ. [B' 537—η]

Ἐκτίθεται εἰς μαιοδοσίαν ἡ πλῆσις καὶ τὸ σιδέρωμα τοῦ ἱματισμοῦ τῶν κορασίων τοῦ Ἀρσακείου. Δίδεται δὲ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἐργοτάξου τὸ πλεοναρκεῖον τοῦ καταστήματος μετ' ὅλων τῶν ἀναγκῶν, ἡ διὰ τὸ ἀπλωμα ὠρισμένη αὐλὴ καὶ μία ἀποθήκη διὰ τὰ κροῖσματα καὶ τὰ ξύλα. Αἱ προσφοραὶ ἐσφραγισμέναι δίδονται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ἀρσακείου μέχρι τῆς 5 Νοεμβρίου ε. ε. ἀπὸ τῆς 3 μέχρι τῆς 5 μ. μ. (Ἐκ τοῦ γραφείου) [B' 639—α]

Τὸ κούρειον τοῦ ἀποβιώσαντος Κωνστ. Πασχάλη, κείμενον παραπλεύρως τῆς εἰσόδου τοῦ ναοῦ τῆς Χρυσοσπηλαιωτίσσης καὶ ἀπέναντι τοῦ λαχκαροπλαστείου τοῦ κυρίου Παυλίδου ἐναρξάσεται μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἐπιπλῶν καὶ ὅλων τῶν δικαιωμάτων τὰ ὅποια εἶχεν ὁ ἀποθάνων, ἐνοικιάσεως κτλ., ἡ πωλοῦνται τὰ ἐπιπλά. Πληροφορίαι ἀκριβέστεραι παρὰ τῷ κούρειῳ Π. Φιλιππίδου. [B' 638—α]